

ΦΑΛΜΟΣ ΩΔΗΣ ΤΩ, ΑΣΑΦ. οδ. 74.

Εξομολογησόμεθα σοι ὁ Θεός, ἐξομολογησόμεθα σοι, καὶ ὑπεκαλεσόμεθα τὸ ὄνομά σε. Διηγέσσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σε. Ὅταν λάβω καιρὸν, ἐγὼ εὐθύπαις κενῶ. Ἐτάκη ἡ γῆ, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. ἐγὼ ἐσπρέψα καὶ σύλους αὐτῆς. Εἶπα τοῖς παραιομένοι, μὴ ᾠδανομεῖτε, καὶ τοῖς ἀμαρτανέοι, μὴ ὑψύετε κέρας. Μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν, καὶ μὴ λαλεῖτε καὶ τῷ Θεῷ ἀδικίαν. Ὅτι ἔτε ἐξ ἐξόδων, ἔτε ὑπὸ δυσμῶν, ἔτε ὑπὸ ἐρήμων ὁρέων, ὅτι ὁ Θεὸς κειπὴς ὄξι. Τῶτον ταπεινοὶ, καὶ τῶτον ὑψοί. Ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ Κυρίου, οἶνε ἀκράτε πληρὲς κεράσματος. καὶ ἐκλινεν ἐκ τῆς εἰς τῆς, πλὴν ὁ ἔφυγας αὐτῆς ἐκ ἐξεκνώθη. Πίνονται πάντες οἱ ἀμαρτωλοὶ τῆς γῆς. ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα. ψαλῶ τῷ Θεῷ Ἰακώβ, καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἀμαρτωλῶν σιωπῶσιν, καὶ ὑψωθήσεται τὸ κέρας τῆς δικαίας.

Εἰς τὸ τέλος. Ἐν Τ'μοις.

Φ Α Λ Μ Ο Σ Τ Ω, Α Σ Α Φ.

Ω, δὴ, πρὸς τὸν Ἀσάφιον. ο. ε. 75.

Γνώσας ἐν τῇ Ἰσραὴλ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐξηγήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών. Ἐκεῖ συνεβρίβη τὰ κράτη τῶν πόξεων, ὅπλον, καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον. Φωτίζεις συ θαυμασῶς ὑπὸ ὁρέων αἰωνίων, ἐπεράχθησαν πάντες οἱ ἀσυνέτοι τῇ καρδίᾳ. Ὑπνώσαν ὑπνον αὐτῶν, καὶ ἐχέουρον ἔδον, πάντες οἱ ἀνδρες τῆς πλεῖστας χερσὶν αὐτῶν. Ἀπὸ ὑπνότησεώς σε ὁ Θεὸς Ἰακώβ, ἐνύσασαν οἱ ὑπνιβεστικοὶ τοῖς ἵπποις. Σὺ φοβερός εἶ, καὶ τίς ἀντιστήσεται σοι; ὑπὸ τῷ ὀργῇ σε, ἐκ τῆς ἐρανῆς ἡκτίστας κείσιν. Γῆ ἐφοβήθη καὶ ἠσύχασεν, ἐν τῷ ἀγαλλῶναι εἰς κείσιν τὸν Θεόν, τῷ σῶσαι πάντας τοὺς πεινῶντας
της